

1. Čo som videla?

MŠ v Orth an der Donau je už na prvý pohľad výnimočná svojimi priestormi (pre našinca zvyknutého na pomery na SK o to viac). Ide o MŠ s približne 110 deťmi/6 triedami. Majú k dispozícii veľkú modernú budovu, ktorá je do detailov premyslená. Triedy napríklad nemajú iba bežný obdĺžnikový/štvorcový pôdorys, ale sú k nemu pridané ešte jedna-dve malé miestnosti, ktoré slúžia deťom na rôzne činnosti (prezeranie kníh, počúvanie hudby, detská kuchynka a pod.) Celkovo sú triedy omnoho viac členité, vďaka čomu sa deti necítia neustále pozorované, vedľa si nájsť súkromie na rôznych miestach v triede, či na dvore, kde vďaka prírodným prvkom (kopec, veľké, staré stromy, labyrint z kríkov...) sa môžu nerušene hrať. Všetky triedy majú priamy východ na terasu a dvor a vo vstupných priestoroch je dokonca tobogan. Súčasťou priestorov boli aj dve telocvične a tiež rôzne ďalšie priestory na prácu malých skupiniek detí. Priestory sú naozaj výnimočné.

2. Čo som sa naučila?

Že celodenne organizovaná edukačná činnosť, ktorá kladie dôraz na externe zmotivované riadené aktivity a poskytuje relatívne malý priestor na voľnú hru, je iba jednou z možností. Inou možnosťou je pre našinca mierne nepochopiteľná predstava, ktorá kladie dôraz na voľný výber aktivity zo strany detí, a to väčšinu času. Deti sa tu učiteľky nepýtajú, čo budú dnes robiť. Pretože ony samé sú tie, čo o tom rozhodujú. Na otázku, aký je bežný priebeh dňa, som od učiteliek dostala informáciu, v akých časoch deti prichádzajú, chodia von a jedia desiatu a obed. Vzdelávanie detí tam samozrejme prebieha, no nie na každodennej báze, ale skôr ako rôzne tematické dni niekoľkokrát za mesiac. Cudzie jazyky (AJ a SJ) sú vyučované každý týždeň a hradené zriaďovateľom. Zúčastňujú sa ich teda všetky deti bez rozdielu.

3. Čo by som zmenila?

Páčilo by sa mi spojiť výhody oboch systémov. Na ich strane mi chýbal predovšetkým spánok aspoň najmladších detí. Strava je vecou zvyku, no podľa zhliadnutého jedálneho lístka mi tá bežná slovenská prišla kvalitnejšia, varené základné suroviny namiesto napr. hotových párkov, či pizze. Deti, viem, majú v týchto veciach iný názor. Do tretice by som zaradila častejšie riadené vzdelávacie aktivity aspoň predškólakom.

Na Slovensko by som preniesla myšlienku dôvery dieťaťu, že vie o sebe a za seba rozhodovať. S tým súvisí nastavenie personálu, ktorý nerobil viaceré veci za deti automaticky (napr. nakladanie jedla na tanier, krájanie, odnesenie tanierov...). Deti, ktoré pomoc potrebovali, si ju vypýtali. Ostatné dostali možnosť spraviť danú činnosť samé. V priebehu dňa deti samé kreatívne vymýšľali, čo by rady robili a chodili s nápadmi za učiteľkou. Táto výrazne nižšia organizovanosť sa preniesla do väčšej pohody personálu a hlavne do samostatnosti a celkovej spokojnosti detí.

D. Lipková, 2. E ŠPZ